Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

|||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

دکتاب نـــــــوم : بېله دنیا

لـیکــــــــــــوال : شهزاده "شیرین زوی"

دچـــاپ کـــــال : ۱۳۸٤

دچاپ شمېـــــــر : زر (۱۰۰۰) ټوکه

بــــــیــــــــــــــه : ۲۵-افغانۍ

کمپـــــــــــــوزر : شاهین "شیرین زوی"

دترلاسه کولوځای : میرویس کتاب پلورنځی

)بورډ،ناصرباغ سرک،لومړۍ کوڅه،درېیم اوڅلورم دوکانونه(

دچـــاپ حـــقـــوق خــــونــــــــدي دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهداء

دخپـــل پـــلارسپېڅـلـــي روح ته،چې پــرجــدایــۍ یې ممتازنه شهزاده بهرام اوبیایې شیرین زوی کرم زانگو ، تخت او پالنگ ځینې پوزي ته نصیب راوړم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر، خیال او ذوق

گرانولوستونکیو!انسان که هرڅومره دقیقه څېړنه،پلټنه اوکتنه وکړي،نوبیابه هم یوتوکی له بل سره په ټولو خصوصیاتو کې یورازونه ویني۰

څښتن تعالی هرڅه ته خپله،خپله ځانګړتیا ورکړې،دهرې ونې مېوه خپل رنګ او خپل خوندلري اودهربوټي له بل سره ځانګړی توپیروي۰

دشولواوغنموبوټي لکه شمله ورافغانان په سر کې وړي نیسي،دالوګانو بوټی لکه ښامارپرخزانه پروت وي اودجوارو بوټي لکه هیله منه ښځه خپل بارته په خپله خېټه کې ځای ور کوي۰

دغه توپیرنه یوازې دنباتاتوترمینځ لیدل کېږي بلکې په ټول کاینات کې وجود لري؛کاینات څښتن تعالی دانسانانود ګټې لپاره پیداکړي،خوداچې انسانان هم په خپلوکې توپیر لري،نوڅوک ترې ډېره ګټه اخلي اوڅوک لږه۰

په انسانانوکې دتفاوت ډېرلاملونه دي،خو دلته یې مونږ د فکر،خیال اوذوق پرتوپیرغږېږو۰

څښتن تعالی هرانسان ته فکر،خیال اوذوق ورکړی،خوچا ته یې عالي فکر،عالي خیال اوعالي ذوق ورکړی اوچاته یې

ادناچـــا ته یې لږاوچا ته یې ډېر۰

دکم اوزیات،غښتلي اوناغښتلي فکر،خیال او ذوق خاوندان ټول دهمدغوتوکیو پرملتیا خپل ژوند تېروي۰ دژوند هرلوري ته دخیال پر وزرو الوځي اود فکرپرعصا ور روانېږي۰

فکراوخیال دانسان د خودۍ اوهوښیارۍ سترګې دي اود همدغو سترګو په واسطه دښه اوبدتوپیرکوي۰

خبره نه اوږدوم،البته دومره وایم،چې دفکر، خیال اوذوق دغه تفاوت چې په عاموانسانانو کې شتون لري،شاعراو لیکوال هم ترې بې برخې نه دی۰

هیڅ شاعراولیکوال نشي کولی،چې دخپل ذوق پراساس یوې لیکنې یاشعرته داسې معیار وټاکي،چې دهرچا د ذوق استازیتوب پرې وکړای شي اویاپه بله وینا،چې هرڅوک یې ورسره همغه رازومني کوم چې هغه منلی وي۰البته ورته ذوقونه به وي،خومونږ ته ښایي،چې دړندوپرځېردبل پراوړې لاس اېښی دخپل منزل پرلوري ولاړ نشو۰

مونږباید دهرشاعراولیکوال پرهنري هڅې د خپل فکر خیال اوذوق پراساس قضاوت وکړو نه د کوم بل ښاغلي پر هغې سریزې اومقدمې،چې دچاپرکتاب یې کښلې وي:- ((ډېر ښه شعرونه یا نثرونه دي))-: ځکه،چې ((دنیا پـــرخپلو

سترګولیدل کېږي))۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزې یامقدمې کښوونکي که هرڅومره ریښتینی قضاوت کړی وي بیاهم شونې نه ده،چې ارومرو به زمونږله غوښتنو سره کټ مټ برابروي؛ځکه، چې ذوقونه توپیرلري٠ یوشاعرویلي -:

دچابه شنې سترګې خوښېږي دچاتورې...

که مونږیونالوستی کتاب دسریزه کښوونکي پرهغه معیار ومنو،چې هغه منلی؛نودستاینې یا نیوکې پروخت ښایي له دې پوښتنې سره مخ شوو ،چې څه خوبې یاخامۍ لري؟؛نوله مونږسره به له دې پرته،چې ووایو پلاني صاحب پرې ډېره ښه لیکنه کړې؛ ډېرښه یې ستایلی،بل ځواب نه وي٠

خوکه پوښتونکی ووایي،چې دپلاني صاحب، خو ((کرت)) ډېرخوښېږي، آیا ستاسوهم خوښ دي که څنګه؟٠

ستاسوځواب پرتاسو،خوزماځواب به هغه دچا خبره وي چې:-((زه،خودجلادخان ورورېم پر کرتواوغوړیوڅکه هم نه کوم))٠

په درنښت

شهزاده"شیرین زوی"

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی پاچا شو!

دکال څلور واړه موسمه لکه څلورسیاسي سیالان په توده سیالۍ دکایناتو ډگر ته پر دي غرض راووتل ، چې د انسانانو پر ذهنونواوذوقونو خپل ځانونه ومني اودزړونو په هېواد کې دبادشاهۍ مقام تر لاسه کړي،چې دهمدغه پلان دپلي کېدو لپاره دوبي (اوړي)دمچانو،میاشواو غومبسو الوتکې ؛د مېږتنو،لړمانواوغونډلانو،شوبلې؛د سمسرواو مارانواوړده،اوږده تېلر(تربلي)اودزوروري گرمۍ گوریلایي لښکر له ځان سره راوست اوپه شنه زور یې خپل ځان پر خلکو وروتپه،چې زړونه اوذوقونه یې دنه منلوپرغرض لا تر اوسه ببړنۍ مظاهرې او لاریونونه کوي۰

مني(خزان)له راتللوسره سم دښکلاگانواو رنگینیوپه وژلو لاس پورې کړ اولکه وحشي چنگېز یې دښکلیو ښکلیو گلانواوښایسته ښایسته شنو پاڼوجنازې رواني کړې؛ونو او بوټو ته یې دخړو خاورو رنگ ورکړ اود مساوات غوښتونکي په توگه یې ټوله نړۍ یوډول خړه پړه کړه خو زړونواوذوقونو ته یې لاره ونه مونده۰

سړمنی (ژمی) له بادونو،بارانونو،واورو،ږلیواوله سختې یخنۍ سره راغی۰که څه هم خلکو د ټینگار په توگه تاوده کالي،څادرونه،کمبلې اوبړستنې واغوستې،خوخپلې غېږې یې ورته خلاصې نه کړې۰

پسرلي(بهار)پرخپل راتگ دښتوته رنگینې لوپټې ډالۍ کړې؛پرغرو او رغو یې گلونه وشیندل،ونې اوبوټېي یې گلغونچې کړې اوانسانانوته یې دمینې،محبت،رنگونو، خوندونو،جوش اوجذبو پیغامونه له ځان سره راوړل ۰

خلکو،چې دپسرلي پر زړه پورې اوگټورکارونه ولیدل،نو دښکلا انځورگرانو(شاعرانو اولیکوالانو) پرخپلو لیکنو ولمانځه؛سیندونه ورته له خوشحالۍ پر نڅاشول،طوطیانو او بلبلانو ورته دهرکلي پرسندرو پیل وکړ،زړونو اوذوقونو د منښت رایې ورکړې،پسرلی پاچاشو اوپرخپلو سیالانویې ومنله،چې ((انسان داحسان تابع دی)) او ((پر زور کلي نه کېږي((۰

{شهزاده"شیرین زوی "کاوون جریده : لومړی کال ، شپږمه گڼه ، ۱۳۸۲ ل هـ کال- زمری{

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان دګیاه په بڼه

هغه شپه،چې دخوني له څلورو دېوالونوپرته مې نورهېڅ نه ليدل،نه ستوري وه اونه سپوږمۍ،د ديوالي ګړۍ ټک ټک ته غوږ غوږ اودځراغ تتې رڼا ته سترګې سترګې پرخپلې بسترې پروت وم۰ذهن ته لکه دشاتو مچۍ بلافکرونه تلل او راتلل۰دخيال مرغه مې ددنيا اوعقبا پرغرونو الوتنې کولې،د خوب ښاپيرۍ لکه حياناکه پېغله دشوګير له وېرې نه راتله،خوزه ورسترګې په لاروم،چې ناڅاپه د انسانيت پټ اوښکاره دښمن دخپلو موريدانو داځرګندونه،چې ((انسان لکه ګياه پيداکېږي اوپنا کېږي ـ نه جنت شته اونه دوزخ))ديوې تورمخې ښځې پربڼې زمادزړه انګړته راوستله۰

دزړه کورته ددغې تورمخې ښځې په راتلودخونې کوربه چې ايمان نومېده دمخنيوی پرغرض راپورته

شواودهغې په مخ کې لکه غر ودرېده۰ هغه نه غوښتل چې هغه تورمخې ښځه زمادزړه سپېڅلې خونې ته ننوځي،خوددغې نظريې،چې((انسان لکه ګيا۰۰۰))دلرونکيو پيردومره مکارو،چې حضرت ادم (ع) او بي بي حوايې له جنت څخه کوچېدوته اړکړل۰

هغه پرخپلو مکرونوخپله تورمخې زمادزړه په خونه کې ميلمنه کړه اوزه يې دڅېړنې سوداپسې د فکربازارته واستولم۰مادتصورسترګۍ(عينکې) پرسترګوکړې اوانسان مې دګياه پربڼې وڅېړلو۰

هغه له يو واړه زړي څخه پيداشو،دځمکې تيونه يې ورودل اودبادپه ځانګوکې ځنګېدو؛چې لږ غټکی شو،د ويالې شېدې يې څښلې اودلمر ډوډۍ يې خوړله۰صورت يې مخ پرغټېدو اوعمر يې مخ پرکمېدو روان و۰دپسرلي ځواني پرې راغله،وخت پر وخت پرې دبارانونو اودطوفانونو خوشحالۍ غمونه راتلل۰دخزان زړښت يې لاپاڼه نه وه ژېړه کړې، چې يو بزګر ورته لکه دمرګ پرښته راغی او د لور پر اجل يې ورته دروح اوتن اړيکې پرې کړې۰د ځنکدن ترخه يې پرې وڅکل،دخپل څادرپه کفن کې يې ونغاړه اودخپل کاله ادېرې کې يې دبوساړې په تورلحدکې کېښوده۰

هغه په خپل نوي اونا اشنا کورکې دتيارو په غېږه کې پروت و؛نه يې دوتلو لاره وه اونه پرې ددنيا هوالګېده،خوکله چې موسم لکه اسرافيل(ع) شپېلۍ پوکړه اودمني محشر پرې راغی،نوله خپل قبرڅخه راپورته کړای شو،خودنياهغه ډول نه وه چې ده ليدلې وه۰يوشين بوټی هم نه و ټول ده ته ورته له قبرونو راوتلي وه اودخپل راتلونکې ميزان ته هک پک پاتې وه۰ځينې يې لکه له ګناه ډک د نغريو اوتنوررونو دوزخونو ته اوځينې يې دڅارويو د خېټو دوزخي کندوته پرراکښلوراکښلو وړل کېدل ،خو ځينې نورلکه نيک عمله مومنان له دغو دوزخونو خونديې پاتې کېدل اودهوا مرغان به لکه درحمت پرښتې راتللې دوی به يې په خپلو منګولو کې دباغونو اوګلبڼونوجنتونوته وړل اوهلته به يې لکه دعمل برابر مقام چې ورکوي،ځينې به يې دونو په لوړوڅانګو کې اوځينې به يې دګل بوټو په منځ کې کېښودل۰دپرخو حورې اودشبنمو غلمان به يې پرته ليدل، دنرګسو وږمې به پرې لکه دجنتيانو ارګمې لګېدل اودتاکونوله سترګو به پرې شراب څڅېدل۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماچې انسان دګیاه پربنې هم په دوزخ اوجنت کې وخېږلو،نودفکر له بازاره ډېرپه ببړه راستون شوم ، چې هغه تورمخې ښځه دخپل زړه له خونې څخه ورټم،خوهغه لکه مارخوړلې په زړه بیداره وه اوزما تر رټلو یې دمخه پښې سپکې کړې وې۰

شهزاده"شیرین زوی"ورځ مجله:څلورم کال، پنځمه ګڼه ۱۳۸۳ل هجري: ورى اوغويي پرله پسې ۲۵ ګڼه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېنداره!

له ماهېنداره ورکه وه؛ماخپل ځان نه لیده؛ماچې هغه په کوم دېوال اودکومې دروازې ترڅنگ لیدلې وه، هغه دېوال نړېدلی اوهغه دروازه نه وه ۰

زه لکه دلېونیانو میر، ببر سراوڅېرې گرېوان گرځېدم،ماته د ورکې هنداري اندېښنودغمونو اغزن لباس اغوستی و۰ژوندمې دلېوني زړه له لاسه دزهرو په پیاله کې پرېوتی و۰زماپرخفگان هرڅه خپه خپه ښکارېدل،خو((بده ورځ ورور نه لري)) نه یې غوښتل،چې له ماسره دزهرو پیاله غړپ کړي،خوشحالي راته نېږدې نه راتله اوخندامې سیوری پرډېرو ویشتو؛ستورو راته حیران حیران کتل اوسپوږمۍ به لکه هغه پېغله،چې له خپله یاره ببله شوې وي دخپلې رڼااوښکې دورېځوپه لوپټه پاکولې؛مابه،چې هرڅلالرونکی توکی ولید، نو ورمنډه به مې کړه،خوهغه به زماهېنداره نه وه۰

مادهغې پرهکله دسحروږمې پوښتلې،خوهغوی به لکه گونگۍ ماشومانې ترخوارانه غلې غلې تېرېدې اوهېڅ ځواب به یې نه راکولو۰مایه ورکې هېنداري پسې ډېرې لارې اوکوڅې ولټولې،له ډېرو دښتومې په خپلو پښوکې اغزي راوړل،خودهرې هڅې پایله به مې هغه پښتو لنډۍ وه،چې :

لادې یوکال ژړلي نـــه دي -- دومره اسانه خولگۍ کله درکومه

مادکال ژړاته ملا ترله،چې هغه له لرې دیو چاپه لاس کې وځلیده؛دزړه مرغه مې دسینې په پنجره کې له خوشحالۍ پرترپکو شو،په ببړ ه ورنږدې شوم،ډېرمې ور وکتل،خوخپل ځان مې په کې ونه لیدو؛سترگې مې وموښلې بیامې وروکتل۰هغه هماغه هېندار وه،خود واده پرنکریزو رنگ اودیو زلمي انځور پرې لگېدلی و۰

{شهزاده"شیرین زوی"ورځ مجله: څلورم کال،شپږمه گڼه۱۳۸۳ل هـ -غبرگولیاوچنگاښ- پرله پسې،۲۶گڼه}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونه

ونه په څانګواوښاخونو ونه وي٠چې څانګې او ښاخونه یې نه وي،مېوه اوسیورى ونه لري،نو څرګنده خبره ده چې خلک یې ونه نه،بلکې دونې ډېرې بولي٠

دونې بې ښاخه اوبې ثمره ډېرهغه انسان ته ورته وي،چې نوریې له مجبورۍ څخه ګټه اخلي،خوهغه دخپلې بې وسۍ پرسبب دهېڅ ډول سرغړونې توان نه لري٠یعنې خلک یې دسوځولو له پاره داسې ماتوي لکه قصاب چې پرتبردڅاروي هډوکي ټوټه ټوټه اوسپک سپک کوي٠څوک یې لکه ګنی سپینوي اودخونې چت پرې پوښي،څوڅوک چې غواړي کړکۍ اودروازې ترېنه جوړې کړي ؛نو هغوى یې په لویه اره،اره کوي،ترکاڼ ته یې وروړي،ترکاڼ هغه پر رندې تراشی اوبیایې په

سکینجه کې داسې نیسي لکه مړي ته چې ځمکه په قبرکې عذاب ورکوي نو بیا ورته کښته اوپورته ګوري ،چې یوه تخته بلې ته داسې ورنږدې شوې وي،چې ددوه تختوترمنځ دیوویښته پراندازې تشه هم نه وي،نوبیا پرې په داسې ډول مېخونه ټکوهي لکه ځینو چې دځینو پر سرونو ټکوهل ٠

معناداچې،دونې له ډېرخه انسان پرخپله خوښه خپله اړتیا پوره کوي؛ځکه،چې هغه دځان ژغورنې له پاره هېڅ نه لري؛نه ښاخونه لري اونه هم سیورى او مېوه،خوکه همدغه ډېر،ونه وي یعنې شاخونه، سیورى اومېوه ولري؛نوبیا،خو((زه له تاځاراوته له ما))که څوک ترې مېوه اخلي؛نووخت پروخت به یې پراوبو پالي اودنوروله ډېروبه یې هم ژغوري٠که څوک یې یخ سیوري ته له سوځونکیوغرموپناه ور وړي؛نودکړولو پرځاى به یې د ښېرازۍ هڅه کوي٠

انسان هم بایدهغې ونې ته ورته شي،چې څانګې

اوښاخونه یې لکه یاران اودوستان وساتي اونوریې له یوازیتوب څخه ناوړه ګټه وانه خلي٠

انسان بایددعلم مېوه ولري،چې دنوروګټه ده ته اودده ګټه نوروته ورسېږي٠

انسان بایددهنرپرسیوري نورله سوځوونکیو غرمو وژغوري اوځان دنوروله ضرره خوندي کړي٠

انسان دې له ډېرکېدنې ډډه وکړي٠که نه،نود بدمرغیو پر ارې به اره اوپرتبربه سپک سپک پروت وي٠

{شهزاده" شیرین زوى "ننګ جریده - دویم کال- دویمه ګنه - مرغومي-۱۳۸۳- ل هـ}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او سپینه

دعمرله پلوه دواړه همځولې ښکاري،خودصورت له پلوه کله سپینه اوږده اوتوره لنډه ګڼل کېږي اوکله تورې ته لويه او سپينې ته وړه ويل کېږي٠دسپينې پرتندي داسې ځلالرونکی خال دی،چې لکه څراغ ترې هرخوارښاخورېږي٠توره اوسپينه سهاراو ماښام دلږ وخت له پاره سره يوځای کېږي٠ماښام توره پرسپينې تورڅادرغوړوي اودخلکوله نظره يې پټه وي،خوسهار بيادسپينې خال وځلېږي اودخلکو مخ ته نېغه ودرېږي٠دتورې اوسپينې دغه لوبه هرڅوکويني،خوهر څوک يې پرمعنی نه پوهېږي٠ځينې، خو د تورې او سپينې توپير ځکه نشي کولای،چې د سترګوله نظره بې برخې دي،توره هم ورته توره ده او سپينه هم ،خوځينې دسترګوپه شتون کې هم د تورې او سپينې ترمنځ تفاوت نه شي کولای٠

دربيم ډول هغه وګړي دي،چې پردغې لوبې ډېرښه پوهېږي٠دغه وګړي دنوروپه پرتله لږکي دي ، خودغه لږه کې هم ټول يومخ يورازنه دي،ځينې داسې دي چې دتورې او سپينې پرکړو وړو پو هېږي ،خو نورددوی دکړنې پرمعنی نه شي پوهولی او ځينې داسې دي،چې خپله هم پوهېږي اونوروته هم دتورې اوسپينې روان کردارته دځيرنې بلنه ورکوي .

دوی دتورې اوسپينې دغه لوبه بې معنی نه ګڼي، ددوی په تلواوراتلوخپله هم ادېښمن دي اونوروته هم وايي چې بې پروايي به نه کوئ؛ځکه،چې دغه توره اوسپينه دلوی پاچا پرحکم هرانسان ته دخپلې برخې ټول توکي وخت پر وخت ديوه توکي په بدل کې راوړي٠که انسان دغه توکي غواړي اوکه يې نه غواړي،خودوی يې ورته راوړي؛نوانسان بايددهغه وخت له پاره فکر وکړي،چې دغه توره اوسپينه،چې شپه اوورځ نومېږي ورته دخپلې برخې وروستی توکی يعنې مرګ راوړي اوژوند ترې اخلي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین او برگ

له هغې ورځې راپه دې خواچې مادې غم لړلې نرۍ ته سترګې غړولې؛ښی اوکیڼ لاس مې پېژندلی؛د ښواوبدوپه توپیرپوهېدلی یم؛دګناه اوثواب احساس راسره پیداشوی٠دسپین اوبرګ جګړه ګورم٠

دواړه جګړه ماران دزړه پرسترګووینم ،چې یو لکه هېنداره تک سپین دی،دستوري په څېر پړقېږي او دځراغ په شان رڼاکوي،خوبل لکه پړانګ برګ برګ دی،دمړک په څېربده بڼه لري او پربېلا بېلو بڼوله سپین سره جنګېږي٠

سپین لکه رښتینی افغان نه تسلیمېدونکی دریغ لري٠دخپل مخالف پر وړاندې خپل سر نه ټیټوي٠هغه غواړي،چې خپله سپېڅلتیا وساتي او خپله سپینه لمن له برګ نه پراغېزمندۍ برګه نه کړي،خودبرګ سترګې دهغه پړکېدا اوځلېدا ته نه غړېږي،دهغه روڼتیا نه شي زغملی؛هغه هڅه کوي چې سپین ترخپل اغېزلاندې راولي،دځان په ډول یې رنګ کړي، اویایې له هغه ملک څخه وباسي چې دوی دواړه په کې اوسېږي٠

برګ پرسپین داسې یرغلونه کوي لکه پر افغان ولس چې هخامنشیانو، هندوانو، سکندرمقدوني، ظهیرالدین بابر، چنګېز، انګرېز،او روس ترسره کړي دي٠هغه دسپین دسر ټیټۍ له پاره له هرراز زوراو هر ډول توکیوڅخه کاراخلي،خوسپین لکه واورین غر ورته تک سپین په مخکې ولاړدی اوپه کلکه دخپل ځان ساتنه کوي٠

دغه جګړه له هغې ورځې راپه دې خوا روانه ده چې مادي غم لړلې نړۍ کې سترګې غړولي،ښی او کیڼ لاس مې پېژندلی،دښواوبدو په توپیر پوهېدلی یم،دګناه اوثواب احساس را سره پیداشوی٠

زه یـــې دزړه پرسترګـــو وینـــم،پرون هـــــم دغه جګړه روانه وه، نن هم دغه جګړه روانه ده اوسبابه هم دغه جګړه روانه وي دانه پاییدونکې (نه ختمېدونکې) جګړه ده٠ زه باور لرم،چې دغه جګړه به ترهغې ورځې روانه وي؛ترڅو،چې زه له دې غملړلې نرۍ څخه سترګې پټې کړم٠هو!کله، چې زه له دې غملړلې نړۍ څخه سترګې پټې کړم،نودغه جګړه به هم پای ته ورسېږي ځکه چې دازماپه زړه کې زمادایمان اونفسجګړه ده٠

{دوشنبه ، دزمري ١٩- ١٣٨٣ لمریزهـ- کچه ګړی – پېښور}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرام

خدای خبر چې بلبل به له څه وخت راهسې تږی و؛ خوارکي هڅه کوله چې دګلاب په زرین کنډولي کې دسپینو پرخو پر سپینو شېدوخپله وچه ژبه لمده کړي اودخپلې وچې مرۍ وچه شپېلۍ دخوږوخوږو نغموله پاره غوړه اوتازه کاندي٠پرهمدې هیله دچنارله لوړې څانګې راښکته شواودګلبوټي پرسر یې دوره ووهله،خو دګلاب زرین کنډولي ته داغزیو څارونکي ولاړو٠

نه پوهېده چې څه وکړي،دواړو خوانه ورته خپل مرګ سترګکونه وهل٠له یولوري پرې تندې مرګوني بریدونه کول اوله بل پلوه ورته داغزیو تورو اونېزو دمرګ زېرې ورکاوه٠له ډېرې تندې دبلبل خوارکي خوله خلاصه کېدله،خو د اغزیو له بېړنۍ مړینې ورته دتندې وژنه لږ لرې ښکارېده٠ بېرته دچناردنګې څانګې ته وروالوته؛په سوو ناروېې پېل وکړ،مرۍ یې نوره هم وچه شوه،تنده یې زیاته شوه،بیایې دګلاب پرزرین کنډولي غوټه ووهله،خوبیایې هم ولیدل چې د ګلاب زرین کنډولي ته داغزیو بې شمېره ساتونکي ناست دي٠ څودورې یې ووهلې،له سترِيایې خوله خلاصه پاتې شوه،خوژبه یې لمده نه شوه٠

بیاخپل دمه ځای ته ورغی دچنار په څانګه کښېناستهٔ،وزرونه یې ځوړند شول ،ژبه یې راووته خو دپرخو سپینوشېدوته یې نیم زړه نه و٠زړه نازړه یې بیا دګلاب دزرین کنډولي پرلور وزرونه وټپول خوداځل هم ورته ګلبڼ کربلا اوګلبوټۍ د اغزیو غشي په لاس ((یزید)) وبرېښېده٠غوښتل یې بېرته دچنارهسکې څانګې ته ورشي،خودزړه زورېې تمام شوی و؛ونه توانېده،چې لوړښاخ ته ځان ورسوي؛نو په هغه ټیټه څانګه کښېناسته،چې دګلبوټي سرته غځېدلې وه٠ورو،ورودڅانګې سرته ورغی،دګلاب زرین کنډولي ته یې سرځوړندنېولی و،چې پرتګي اوسترِي بلبل له تندې اوسترِیاسره خوب هم برید وکړ٠سترګې یې پټې شوې،پښې یې سستې شوې او دچنارله څانګې لاندې پرګلبوټي راپرېووت٠ټټر یې داغزیوپه تېرو غشوټپي شو،خوخپل مرام ته ورسېده٠

دزمري ۲۹مه ۱۳۸۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګ او مېږی

د پتنګ پرشمعې سوی وجودزمونږ پرهغه بام چې مونږ به پرې دشپې ناسته اوملاسته کوله دخلکوله نظره داسې ګوښه پروت و لکه په دین او وطن مین غازي چې داسلام اوخاوري له دښمنانو سره په جګړه کې شهید کړای شوی وي اوصورت یې په داسې ځای کې پاتې وي ، چې نه ترې خپل غازیان ملګري خبروي اونه ترې نور مسلمانان،چې په درناوي یې خاوروته وسپاري٠

مادسباناري پروخت هغه ولید،چې یوتک سور مېږی ترې لکه سور لېوه راتاوو٠هڅه یې کوله،چې خپلې خونې ته یې یوسي اوهلته یې ښه په کراره، کراره وشپېلوي٠په همدې هیله به یې کله په خپل ځان پسې داسې راکاږه لکه روغ موټر چې په وران موټر کې پرې اچولی وي اوپرځان پسې یې راکاږي اوکله به یې شاته خپل تندی لکه دټیکټر ښاخې وراړم کړ٠

دمېږي کور له بامه دیوي لوېشتې پراندازې لوړپه ((سینه پناه)) دېوال کې وه٠په ډېروستونزویې دپتنګ مړی تردېواله ورساوه،خوکله به یې چې پر دېواله ددوه ګوتوپراندازې پورته کړ؛نودپتنګ له مړصورت سره به خپله هم لاندې راپرېووت٠بیابه یې هڅه وکړه،خوهره هڅه به یې ترلومړي ځل نیمګړې وه٠

څوځله پورته شو،خوکله به هغه لاندې اودپتنګ مړی به پرې دپاسه راپرېووت اوکله به دپتنګ خوارکي مړی لاندې اودی به پرې دپاسه شو٠

ډېرکوښښ یې وکړ،خوونه توانېد،چې دغه کباب شوی پتنګ خپل کورته ورسوي٠یوه شېبه ورنه تاو راتاوشو،خوښایي پوهېدلی به وي،چې ((په یوګل نه پسرلی کېږي)) ځکه،خو دنورو مېږیانولارې ته ورغی،له هغوی سره خوله پرخوله شو اوله ځان سره یې مله کړل٠دهغوی پرملتیا ، ملګرتیا اومرسته یې وکړای شول چې په اسانۍ سره دپتنګ جنازه پورته کړي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخه خبره

بهلول له ښاره په پنځلس افغانۍ دانګوروبوټۍ راوړ،په باغچه کې یې کښېنولو،دونې وچه خاده (ځانګه) یې ورته په ځمکه کې ښخه کړه اوتاک یې پرې وروخېژا وه٠

تاک دښې پالنې اوځارنې پرسبب ډېر ژر وده وکړه اوبنجخه (ځانګه)یې په خپلو شنو پاڼوکې داسې وپوښله لکه کلیواله پېغله چې په شنه لوپټه کې نغښتلې ولاړه وي٠

بهلول بله غټه خمبه (ځانګه)هم ورته ودروله اود تاک ځانګې یې پربنجخې پورې پر زړو ټوټوداسې غوټه کړې لکه ډاکټرچې دچاله ژوبلو ګوتوسپین سان تاوکړي٠

تاک لکه نازولې ماشوم هره ورځ موټۍ موټۍ لوییده٠لږه موده کې پرغټې خادې هم لکه کېږدۍ ورکوډۍ شو٠

بهلول داځل ورته لویه څېره ووهله اوتاک یې پرې وروخېژاوه٠

تاک دوخت پرتېرېدو پرټوله څپره لکه شین بخمل وغوړېده٠څه موده پرې دښامار په څېر پروت و،چې دبادطوفاني څپې څپره دټغر په شان پر ځمکې هواره کړه٠

بهلول دڅپرې پرلیدلو یوه شېبه سرځوړند نېولی و،خوله لرځنډوروسته یې لستوڼې راونغاړل اود تاک په پورته کولو یې پیل وکړ٠غوښتل یې تاک بېخي له څپرې رابېل کړي اوداځل ورته ښه کلکه څپره جوړه کړي،خوتاک د((ژورې *)) په شان په څپرې خوله ښخه کړې وه٠دڅپرې اوتاک بهلول سم لکه دنوک اووري بېلول و٠

بهلول پرپوره پام لکه له ځاروي،چې څرمن وباسي دتاک ځانګې دڅپرې له خادو څخه بېلې کړې او ژوره یوډول وینه څښوونکې نرۍ ژوندۍ،چې په اوبو کې ژوند کوي اوړه یې ترې لاندې کړه، چې له څپرې یې لرېبله خوا واړوي، خودوه درې قدمه یې اخستې نه وه،چې پښه یې په ښاخ کې ونښته اوله تاک سره پرڅپره ور پریوتو؛وچ خنډېې په لاس کې ورننوت؛ژرراپورته شو،تاک ته یې کلکه لغته ورکړه اوپه غصه یې ورته وویل:-((بې ننګه بوټیه! ټول عمردې دنورو پر اوږې تېرکړ،خو یوه شېبه پرخپلو پښودرېدلی نه شې،چا رښتیا ویلي)) :-

))چـــې تکیــه د چا پر بل وي

پــه پوکې یې پرځېدل وي((

{شهزاده "شیرین زوی" ننګ جریده: دویم کال،لومړۍ ګڼه، پرلپسې پنځمه ګڼه،۱۳۸۳ ل،لړم}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېڅلې جگړه

زه پوهېدم چې ددغې جگړې پايله دهغې په گټه ده،ځکه چې زه تش لاسی وم اوهغه په ښووسلو سمبال وه؛دوريځولينده اودبڼوغشي يې درلودل؛د نظر بمونواودخندا تندرونويې دزړونو مانۍ لړځولې،د شونډوسکروټويې وريتول کول اودمخ ((شعاع))،خويې داوسپنوزړونه هم اوبه کولی شو٠

مانه غوښتل،چې له هغې سره دسترگوجنگ وکړم،خولېوني زړه مې داميدونولښکردهغې پرلور کومنده کړ٠

غوښتل يې دهغې دزړه سيمه ونيسي اوزماد مينې له پاره په کې جونگړه جوړه کړي،خوله بده مرغه چې لښکرله سختې ماتې سره مخ شواودزړه په پاچاهۍ مې غمونواودردونوبريدوکړ٠نړدې و، چې دزړه پاچاهي مې ورانه کړي،خودوژل شويو سربازانو زامن چې ارمانونه نومېدل،راپورته شول داسوېليو اوآهونو پر وسلې يې پاچاهي له ورانېدو څخه وژغورله،خوجگړه لا لکه دافغانانو خپل منځي جگړه له بې ساري تاوانه ډکه روا نه وه٠بې شماره اميدونه مې لکه دگلاب گلونه ورژېدل٠دزړه مانۍ مې لکه زلزلې وهلی ديوال ودرځېده اودگرېوان تنۍ مې د لېونتوب داړه مارانو چورکړې٠

دجگړې ټول تاوانونه زماپر برخه وه؛دهغې يوه ذره زيان هم ونه شو؛مازې څوجنگې اسيران ترې پاتې دي،چې دبشري حقوقو تربريده يې هم ښه ساتم؛دزړه غوښې اووينې دډوډۍ اواوبو پرځای ورکوم،خوجگړه هغه وخت پای ته ورسېدله،چې هغې دخپلې کوژدې پردسمال دجنگ بندی غړ پورته کړ٠په غږکې يې دبنديانوغوښتنه هم نغښتې وه٠اوس زه نه پوهېږم،چې بنديان يې وروسپارم او که نه ؟

له هغې سره زما يو بندي هم نه شته، چې پر دغو بنديانو يې تبادله کړم؛ ماته دهغې زړه ښه معلوم دی، خو که د هغې اسيران هم ورونه سپارم، نو د زړه خونه مې داسې درځېدلې،چې په پوکې يې هم د نړېدلوامکان شته؛هسې نه چې دغه خونه ولوېږي اوخدای مه کړه دهغې اسيران يادونه په کې ژوبل شي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته هم لمر يې!

په دې خبره کې هېڅ شک نه شته، د لمر مقام ډېر لوړ دی، وړانګې يې پر ټوله نړۍ خورې دي، هر ژوندی يې رڼا ته اړدی، د ځمکې له مخ نه رنځونه ختموي اونباتاتوته رنګ اوخوندوربخښي٠که لمر نه وای مونږبه خپل ځانونه هم نه وای پېژندلي؛نړۍ به قبرته ورته توره تياره وای٠همدغه لمردی چې د وړانګوپرغشوتوره شپه ولي اودتورې تيارې جنازې ته اوږه ورکوي٠دلمر زرينې وړانګې ترسرو زروهم ډېرې ارزښتناکې دي٠

په دې کې هېڅ شک نه شته،دلمرمقام ډېرلوړ دی اومونږ ټول يې په وړتياااوړتياپوهېږو،خو ستاينه يې نه کوو٠

زه نه وايم چې ته به لمرنه يې٠ته به هم لمرېې، ټول ارزښتونه اوصفتونه به دې دلمروي؛دشهرت وړانګې به دې پرټوله نړۍ خورې وي،دعلم رڼا ته به دې هرڅوک اړوي اودناروغيوپردرملنه به هم پوهېږې،نباتاتوته به پرخپل هنر رنګ اوخوندهم ورکولی شې،دمخ رڼابه دې تيارې رڼوي،ستا ارزښت به ترسرو زرو ډېر وي هوا! ته به انسانانو ته انسانيت هم ورښودلی شې٠

زه نه وايم چې ته به لمر نه يې٠ستا ټول ارزښتونه اوصفتونه به دلمر وي،خوته هم لکه لمرله چانه خپله ستاينه مه غواړه٠په خپل غوره مقام دهغه ښښتن شکراداکړه چاچې تاته دغه برخه دربخښلې٠ هسې نه،چې هغه تادناشکرۍ له مخې دتورې شپې په غېږه کې ورک کړي اوهغه څوک چې تاته هېڅ نه ښکاري هغوی به لکه ستوري وځلوي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډل که غنه

لړي لړي دتوروغرونو پرتورواوښانو دژمي سپينې واورې باروې،خودژمي موسم دوه مياشتې مخکې کېده وړې وه٠دپسرلي پسته،پسته ورمه داسې لګېده لکه له زيارکښ نه چې خپله مينه پر خپلو وربښمينو زلفوپه مينه،مينه دمزدورۍ ګردونه څنډي٠سپوږمۍ هم لکه ښاري پېغله خپل ټول مخ دورېځوله حجابه راکښلی و٠

مونږخوخواږه ملګري دخپل کورترڅنګ دخوړپر سپينواوپستوشګو دپسرلي هوا اودسپوږمۍ رڼاته ناست وو٠تېرماسخوتن و،ښکلی ادبي بنډارمو جوړکړی و؛داسې بنډارلکه عاشق اومعشوقې چې دسپوږمۍ رڼاهم پرې اينښې وي اوددېوال سيورې ته يې دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پاڼه ،پاڼه غوړولي وي٠ مونږهم دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پرانستي وه٠دژوندښې اوبدې خاطرې موسره لوستلې ٠کله به دغمونواودردونوجهان ته ورننوتو اوکله به مود خوشحالۍ اونېکمرغۍ په نړۍ کې سترګې وغړولې چابه دتېروخت پرتېرېدودخوښۍ احساس کاوه او چابه هماغه ناداني اوسادګي پاچايي ګڼله٠شپه چې څومره پخېده هومره مودزړه خواله خوږېدله٠دملګروله زړونونه لکه ستورې سپينې اوښکلې خبرې راوتلې٠مونږه هريوه به دبل له سپينواوخوږوخبروداسې خونداخيسته لکه د قاف ښاپېرۍ چې دسپينو زرو په جام کې خواږه شات راکوي٠يوه به چې وويل:-((ځئ چې ځونيمه شپه شوه)) بل به پرې غږکړ:-((کښېنه ياره داسې شپه کله کله راځي))٠د يوه هم زړه نه کېده چې خواږه ياران، خوږې خبرې،دپسرلي مسته هوااود سپوږمۍ زړه راښکونکې رڼاپرېږدي اولکه مارد خپلې خونې په سوړه ورننوځي،خو زمونږ دغه خواږه بنډارته دپای ټکی ځکه کېښودل شو،چې ناڅاپه زمونږ يو ملګري خپله څپلۍ دځمکې پرلور وروتوغوله٠غرب شو،داسې غرب،چې زمونږ د خيال مانۍ يې لکه((پنځګون)) څښتن تعالی ته په سجده کړه٠ زمونږ ټولو سترګې دهغه پرلور وروااوښتې٠ هغه بېرته خپله څپلۍ پورته کړه،پرڅپلۍ ويشتل شوي ځای ته يې وکتل،اوږې يې پورته پورته واچولې اوله ځانه سره وبنګېده:-((مورمې پرې بوره کړه))زمونږبل ملګری له خپله ځايه ورپورته شو، سترګې يې دځمکې پرلور واچولې اوويې پوښتل:-((څه شی و؟))٠هغه ځواب ورکړ:-((غونډل و،مرمې کړ،داوګوره، دغه دی))٠مونږټول پروژل شوي توکي ورټول شوو٠احمدشاه هغه له ځمکې څخه پورته کړ،په ګوتوکې يې واړاوه راواړاوه اويې غصه يې عبدالسلام ته وويل:- ((کښېنه خوارمه شې،زمونږه خوږ بنډاردې راوران کړ،لړفکر ښه دی،دظالم غونډل پر ځای دې مظلومې غنې ته سزاورکړه٠ دزمري ٢-١٣٨٣

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستر راز

ورځ په تلوکي وه اوداسمان پرخړې لمن يې د ماښام په توري سياهۍ داسې کرښې کښلې وې، چې چادورځې پاى اوچادشپې پېل ګڼلې٠

کرښې دلوستلوله پلوه دومره ساده اوروانې وې، چې لوستي،خولاڅه چې نالوستي پرې هم پوهېدلاى شول،خوخلک دماديانوپه لټه کې داسې بوخت شوي و،چې دکرښوپرلوستلوېې سرونه نه خوږول، يوازې سرليک به يې دورځې دپاى اودشپې د پېل په نوم نوماوه ٠

ليکوال دخپل هغه مسوليت پراساس،چې دولس سترګې اودحالا تو ژباړن ګڼل کېدو دتصورسترګې (عينکې)پرسترګوکړې اوکرښوته ځيرشو٠دکرښو سرليک چې خلکو دورځې پاى اودشپې پېل ګاڼه، هغه انسانانوته دورځې پيغام وه٠ورځې ترهمدې

سرليک لاندې کښلى وه:-

))زه درنه ځم او تاسې پرلوى الله (ج) سپارم،خوپه تلو تلو کې غواړم ،چې تاسو دڅښتن تعالى د قدرت پريوستر راز پوه کړم؛هغه دا،چې تاسې کوم وختونه دورځې اوشپې په نومونو نومولي په حقيقت کې هغه دڅښتن تعالى دځواک داسې زنځيردى،چې يوه کړى يې دپولادواوبله يې د الماسوده٠څښتن تعالى ددغه زنځيريوسرپريواو بل سر پربل توکي پورې ترلى دى٠يوتوکى لکه روغ موټرپرمخ روان دى اوبل توکى لکه وران موټر پر همدې زنځير راکاږي٠ددغه زنځيرپولادي کړى چې تاسوته مخامخ شي،نوتاسوېې شپه بولئ او چې هغه ستاسوله نظره تېره شي اوسپينه الماسي کړۍ تاسوته مخامخ شي،نو هغه ورځ ګڼئ،خودا داسې نه ده٠دڅښتن تعالى دغه اوږد زنځيرچې پر هرې کړۍ يې دولس ساعته مزل کېداى شي؛تاسې يې ديوې ورځې اويوې شپې پرنومونو پېژنئ،خودا په حقيقت کې هغه زنځيردى چې يوتوکى يې له آدمه ع ترقيامته پر مخ روان دى،اوبل به ترهغې پورې راکاږي؛ترڅو،چې يې ستاسومخ ته راوړي٠د دواړو توکو نومونه له څلوروتوروځنې جوړېږي٠ توپير يې په خپلوکې دادى،چې ديودپاى تورى دتللوپرمعنى ولاړدى اودبل لومړى تورى دراتللوپر معنى ولاړاودپاى توري يې له راتللو وروسته دتل پاتې کېدلوپه غرض پروت دى٠دواړه توکي څښتن تعالى دخپل ځواک پرهمدغه زنځيرترلي،چې يوه کړۍ يې پولادي (شپه)ده اوبله يې الماسي(ورځ) ده٠

پوهېږئ!د همدغې ورځې اوشپې دزنځيرپريوسر پورې دنيا ترلې،چې تلونکې اوفناکېدونکې ده او پربل سر پورې يې اخرت،چې راتلونکى اوتلپاتې کېدونکى دى))٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه ورونه

ډېرځل مې دجمعې رخصتي هم له کورنه بهر تېرېده؛یابه دکوم رنځورپوښتنې ته تلم اویابه دکوم یاراودوست لیدلوته۰

یوه جمعه چې نه کوم کارراپرغاړې و اونه مې چېرته دتللوتکل درلوده؛له ځان سره مې پرېکړه وکړه،چې نن ورځ به په داسې خوب تېروم،چې د ټولې اونۍ دبې خوبۍ تشه پرې ډکه شي۰

له سباناري وروسته پرخپلې بسترې څملاستم؛ سترګې مې لاسره نه وې ورغلې،چې په انګړکې شورشو،وارخطاورپورته شوم۰انګړته ور ووتم،ګورم چې دواړه زامن مې په خپلوکې لاس او ګرېوان دي۰ زماپرلیدودواړه داسې غلي ودرېدل لکه هېڅ یې چې نه وي کړي،خوپرختېاواخاوروککړوجامو یې دعمل څرګندونه کوله۰

مادواړو پسې له ونې شنه لښته راغوڅه کړه،خو سپین سرې مورمې مخ ته ودرېده،لښته یې رانه واخسته اوخپل لمسیان یې له وهلو وژغورل،خوپر دواړوېې غوړونه ونېول،توبه یې پرې وکښله۰ماهم ورته یوکتاب خبرې وکړې اونوربېرته پرخپلې بسترې څملاستم۰

خواږه خوب وړی وم،چې بیامې دمورغږترغوږه شو:-((هلئ الکول راوړئ))۰دغږله اورېدوسره سم مې دخوب مرغه والوت ؛په بیړه ورپورته شوم،انګړ ته ورووتم،ګورم چې یوولس کلن زوی مې په انګړ کې لکه دکمونستانو رپی(بیرغ) په وینوتک سور ولاړدی او مورمې ورته پرټپې شوې ځای په الکولو لوندمالوچ موښې۰

ما غوښتل چې ډاکټر ته یې ورولم، خو ومې لید، چې زخم د ګنډلونه و۰ ډاکټرته له وروستوتېرشوم او د پېښې پرهکله مې پلټنه پیل کړه۰

پېښه بیاهم ددواړو ورونو ترمنځ پېښه شوې وه۰

دبرېښنامزی مې راواخیست اوپرنهه کلن زوی مې دوهلو پیل وکړ۰

مورمې پرخپلولمسیانوډېره مهربانه وه۰هغې هڅه کوله چې خپل لمسي له وهلو وژغوري،څوځله یې وویل:- ((زویه بس یې دی،مړدې کړو،پر وهلو نه سمېږي))،خوزه داسې وم لکه خوب مې چې سرته ختلی وي؛وارپه وار مې غوصه زیاتېده۰

مورمې دخپل لمسي کړیکو وردوله اوپه قهرجنه لهجه یې په انګړکې ولاړې ونې ته لاس ونېوه اوویې ویل:-((که ددې ونې ټولې لښتې پرې ماتې کړې،خو چې الله (ج)یې سم نه کړي پروهلو به یې پر لارنه کړې))۰

هغې غوښتل چې ماشوم زما له منګولو خلاص کړي او ما غوښتل چې دومره یې وډبوم، چې تـرڅـو ژوندی وي بیاله خپل وروړسره جنګ ونه کړي۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعقل مرغه مې داسې دسرله پنجرې الوتی و،چې دموردې وینا ته ،چې:-((زویه پروهلو نه سمېږي)) مادزه يې سموم څواب ورکولو۰دې کې دکورنۍ نوروغړوماشوم زماله منګول نه لکه باز والوځاوه۰

ماشوم منډه کړه دانګړدروازې ته ورغی اوله هماغه ځایه يې پرخپل ورور ورغږکړ:-((ای شوروي والله (ج)که رانه خلاص شې،زه پښتون یم،پښتون ملامت ته وې اووهل ماوخوړل))۰

ما چې دخپل زوی دغه ویناواورېده، نود خوشحال خان "ختټک"دې انځورته فکر وېوړم، چې :- ((که هر څو یې سمومه نه سمېږي پښتانه دي دکړوکانودېـــوال))

{شهزاده"شیرین زوی"ورځ مجله: پنځم کال ،دربیمه ګڼه ۱۳۸۳ ل هـ - لېندۍ اومرغومی،پرله پسې ۲۹ ګڼه}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شک

نه مې غوښتل چې ددرواغجن تور پرې ولګوم ځکه،چې له یوې خوا ګومان دایمان زیان دی اوله بل پلوه دهغه پرمخ سپینو ږکو(سپینې ږیرې)اوبېوسۍ دا اجازه نه راکوله،چې خبروته یې دشک پر سترګه وګورم،خودسپین ږیري غټې،غټې خبرې مې هم د زړه په نړۍ کې نه ځایېدې کله به مې له ځان سره وویل راځه پرې غږکړه،چې پرېږده باباګورپرغاړه ولاړېې او دومره درواغ وایې اوکله به مې په زړه کې راغلل پرېږده یې چې نورڅه بوس بادوي ۰

زه پرهمدغه ذهني شخړه اخته ورته سرته ولاړوم او بوډا دېوال ته ډډه وهلې وه،نیمچه ځوانان ترې تاوشوي و،هغه دلمرله پیتاوي اوځوانانو دهغه له تودې مرکې اوغټو غټو خبرو څخه خونداخسته ۰

سپین ږیری یوه شېبه غلی شو،سرېې دځمکې لور ته ځوړندنېولی و،چې یوهلک پرې غږکړ:-((ښه بابا بیاڅه وشول !؟)) هغه لړسرنېغ کړهلک ته یې وروکتل اوویې ویل:-((بچیه !پرهغې شپې مې کم نه کم شل پنځه ویشت بلاګانې ووژلې،ډېرخوشحاله دخپل کاله پرلور روان وم،چې د زمریانو یوه ډله رانه راتاوه شوه))۰

بوډا دهمدې خبرې له کولوسره بیاغلی شواود ځمکې پر مخ یې دکرښوکښل پېل کړل،خوهلکانو بیاهم چوپتیاته پرې نه ښودو۰یوه پرې غږکړ:-((باباله زمریانودې ښنګه ځان خلاص کړ؟))۰

سپین ږیري،ږیره موټی کړه اوخوله یې پرانسته:-((بچیه! عجیبه وخت و توري ته مې لاس کړ اوپر زمریانومې برید وکړ،پرهرګوزاربه مې دیوه سرله تنې بېلولوکله چې ډېر ستړی شوم اوومې لیدل،چې ډلې ډلې زمریان له هرلوري نه راروان دي،نوپه هواشوم لاسونه مې لکه وزرونه خوځول اوپر سر یې ګرځېدم))۰

دسپین ږیري خبره لاپوره شوې نه وه،چې زمادزړه پوکانۍ راوپرسېده اوپرې ورغږمې کړو:-((بابا په خوب کې!؟))۰

هغه په داسې حال کې چې سترګې یې دارمان پر اوښکو نمجنې وې پورته په ښنګ راوکتل اوویې ویل:- ((هو بچیه، خو دځوانۍ په خوب کې))۰

{شهزاده"شیرین زوی "لمن مجله: لومړی کال - لومړۍ ګڼه - زمری - تله -۱۳۸۴ لمریز هجري}

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library